

СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ: АКТУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

МУЗИЧУК Олександр Миколайович - доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, проректор Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-8367-2504>

НАКОНЕЧНА Галина Ярославівна - кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права юридичного факультету Волинського національного університету імені Лесі Українки

ORCID ID: 0000-0002-7795-7391

УДК 342.95

DOI 10.32782/LAW.UA.2023.4.4

У статті наголошено на тому, що стратегічні комунікації у сучасному інформаційно-цифровому середовищі, у якому наразі переважно відбувається обмін інформацією, виступають основою ефективного функціонування будь-якої організації.

Зауважено, що вітчизняний досвід функціонування державних інституцій в умовах російсько-української війни свідчить про глибинну перебудову елементів стратегічних комунікацій відповідно до нових безпекових викликів, а також провідну роль контролю над інформаційними процесами в умовах інформаційно-психологічної війни.

Водночас наголошено на тому, що у сфері діяльності прокуратури в Україні в частині стратегічних комунікацій мають враховуватися інноваційні аспекти світового комунікативного простору, розвиток якого в сучасних реаліях багато в чому заснований на цифровізації, розвитку штучного інтелекту, а також світоглядних аспектах постмодерного суспільства.

Обґрунтовано, що глибинна сутність будь-якої діяльності, у тому числі і стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури, розкривається в сукупності її ознак, зокрема тих із них, що є специфічними, породженими новітнім баченням та еволюційною перебудовою суспільних відносин. Першою ознакою, яка висвітлюється в працях закордонних дослідників, виступає взаємозв'язок і взаємовплив між стратегічною однозначністю та стратегічною неоднозначністю. Другою ознакою стратегічних комунікацій, що продиктована науково-технічним прогресом та перебудовою людського мислення в умовах

постмодерну, виступає все більша візуалізація стратегічних комунікацій. Третя ознака сучасних стратегічних комунікацій зводиться до відповідної системи морально-етичних цінностей, що є невід'ємною частиною кризової комунікації в частині забезпечення надійності, правдивості, справедливості, підзвітності та прозорості.

На основі виокремлених нами ознак стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури наведено напрямки вдосконалення такої діяльності, які визначають підвалини розбудови стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури.

Акцентовано увагу на необхідності стратегічного бачення побудови не лише сталої, але й ефективної комунікації, такої, що здійснюється задля підтримання національної безпеки в умовах воєнного стану, а також проведення подальших міждисциплінарних досліджень ширшого кола аспектів розвитку стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури, зокрема потенціалу можливостей застосування елементів штучного інтелекту в цій сфері, а також міжнародного виміру стратегічних комунікацій.

Ключові слова: органи прокуратури, національна безпека, стратегічні комунікації, державне управління, громадянське суспільство, воєнний стан, штучний інтелект.

Постановка проблеми

В умовах загострення ситуації в Україні та світі перед державами постало питання вдосконалення стратегічних комунікацій як запоруки формування надійного інформаційного простору та забезпечення безперешкодного обміну інформацією як між суб'єктами

державного управління, так і з громадськістю. Саме вони забезпечуватимуть розвиток інформаційно-комунікаційного простору, що сприятиме організації злагодженої взаємодії суб'єктів державного управління та інститутів громадянського суспільства у визначенні цілей, плануванні, прогнозуванні та програмуванні розвитку держави у сфері безпеки, економіки, соціальної та інших сфер [1, с. 413]. Стратегічні комунікації, як переконані L. Pereira, T. Durgao, J. Santos, становлять собою основу одного з кількох способів підготувати компанію до надконкурентної реальності для досягнення її місії та цілей, де будь-яка деталь може мати значення. Корпоративний світ не залишився байдужим до приголомшливих змін, які відбулися в тому, як ми спілкуємося за останні роки – не лише всередині, а й за межами організацій [2]. Це підводить до питання: яка роль стратегічних комунікацій та які бар'єри стоять на шляху побудови ефективних механізмів у царині стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури?

Стан дослідження теми

В українській науці окремим проблемним аспектам управління стратегічними комунікаціями присвячували свої дослідження вітчизняні науковці Ю. О. Жукова, В. І. Зелений, А. Носач та І. О. Остапенко. Водночас проблема візуалізації стратегічних комунікацій піднята в роботі К. Веcker, під новітнім кутом проблему співвідношення стратегічної ясності та стратегічної двозначності досліджував О. Нoffsjann, можливості та виклики стратегічних комунікацій виокремлював D. Holtzhausen, а L. Pereira у своїй роботі розмірковував над перешкодами реалізації стратегічних комунікацій у сучасному інформаційному середовищі. Проте як у вітчизняній, так і в зарубіжній науковій думці стратегічні комунікації у діяльності прокуратури все ще залишаються сферою «terra incognita», потребуючи комплексного та міждисциплінарного осмислення.

Мета і завдання дослідження

Мета статті полягає в тому, щоб визначити актуальні особливості та напрямки вдосконалення стратегічних комунікацій у діяль-

ності прокуратури. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: у ході аналізу позицій науковців та текстів базових міжнародних документів у досліджуваній сфері розкрити сутність стратегічних комунікацій; окреслити специфіку процесу управління стратегічними комунікаціями в умовах воєнного стану; з урахуванням інноваційних аспектів світового комунікативного простору виокремити особливості стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури; на основі виокремлених ознак стратегічних комунікацій навести напрямки вдосконалення такої діяльності, які визначають підвалини розбудови стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що в ньому сформоване авторське бачення особливостей та напрямків вдосконалення стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури з урахуванням інноваційних аспектів світового комунікативного простору.

Виклад основного матеріалу

Стратегічні комунікації в сучасному інформаційно-цифровому середовищі, у якому наразі переважно відбувається обмін інформацією, виступають основою ефективного функціонування будь-якої організації.

M. Mahbob, N. Ali, W. Sulaiman, W. Mahmud зазначають, що стратегічні комунікації – це добре сплановані комунікації, які використовуються для досягнення цілей організації. Комунікація повинна розглядатися як конститутивна, заснована на ретельному плануванні, належному виконанні та постійному оцінюванні. Багато досліджень, як зазначають науковці, зосереджено на пошуку рішень у питаннях організаційної комунікації, а також на покращенні морального духу працівників та зменшенні емоційних конфліктів, ефективному управлінні репутацією державного сектору та просуванні процесів організаційних змін. Науковці виділяють елементи стратегічних комунікацій, які ведуть до досягнення ефективної комунікації, зокрема модель спілкування, а саме: напрямок спілкування, канал спілкування, зміст спілкування та стиль спілкування. До інших аспектів, які є базовими в ході аналізу стратегічних ко-

мунікацій, дослідники включають лідерство, міжособистісні стосунки, планування, реалізацію та оцінку спілкування [3, с. 49].

Як зазначають L. Rowland та S. Tatham, у 2004 році Рада оборонних наук Міністерства оборони США підготувала «Заключний звіт робочої групи Ради оборонних наук зі стратегічних комунікацій». У даному звіті стратегічні комунікації визначені як «різноманітні інструменти, які використовуються державою для формування розуміння глобальних відносин і культур, залучення до діалогу ідей між людьми та установами, консультування осіб, які приймають рішення, дипломатів і військових лідерів щодо наслідків для громадської думки» [4].

Водночас у Спільній рамковій програмі Європейського Союзу щодо протидії гібридним загрозам від 2016 року зазначається, що винуватці гібридних загроз можуть систематично поширювати дезінформацію, у тому числі в рамках цілеспрямованих кампаній у соціальних мережах, прагнучи радикалізувати окремих осіб з метою дестабілізації суспільства та контролю над політичними поглядами. Здатність реагувати на гібридні загрози за допомогою надійних стратегічних комунікаційних стратегій є важливою [5].

Вітчизняний досвід функціонування державних інституцій в умовах російсько-української війни свідчить про глибинну перебудову елементів стратегічних комунікацій відповідно до нових безпекових викликів, а також провідну роль контролю над інформаційними процесами в умовах інформаційно-психологічної війни.

Аналізуючи завдання основних суб'єктів управління стратегічними комунікаціями та шляхи реалізації системи стратегічних комунікацій, А. Носач, І. О. Остапенко, Ю. О. Жукова визначили основні напрями державного управління в цій сфері в умовах збройного конфлікту, а саме: 1) розвиток стратегічних комунікацій; 2) організація, координація та контроль за реалізацією заходів державної інформаційної політики та стратегічних комунікацій; 3) протидія дезінформації та фейкам всередині держави та міжнародному співтоваристві; 4) розробка та впровадження українських стандартів у щоденній комунікації суб'єктів державного управління, забезпе-

чення їх взаємодії та координації з цього питання; 5) підвищення обізнаності про гібридні загрози на національному та міжнародному рівнях; 6) оцінка можливостей суб'єктів державного управління стратегічними комунікаціями; 7) посилення розвідувальної діяльності з метою отримання максимально повної та достовірної інформації; 8) створення єдиної лінії подання інформації; 9) розвиток зв'язків з громадськістю у військовій сфері з метою інформування про політику та діяльність держави [1, с. 423–424].

Водночас, на нашу думку, у сфері діяльності прокуратури в Україні в частині стратегічних комунікацій мають враховуватися інноваційні аспекти світового комунікативного простору, розвиток якого у сучасних реаліях багато в чому заснований на цифровізації, розвитку штучного інтелекту, а також світоглядних аспектах постмодерного суспільства. Як зазначає В. Зелений, комунікативний елемент є однією з найважливіших складових створення іміджу правоохоронних органів за допомогою взаємодії із засобами масової інформації та громадськістю задля формування у населення необхідних суджень про діяльність зазначених органів [6, с. 104].

Глибинна сутність будь-якої діяльності, у тому числі і стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури, розкривається у сукупності її ознак, зокрема тих із них, що є специфічними, породженими новітнім баченням та еволюційною перебудовою суспільних відносин.

Першою ознакою, яка висвітлюється у працях закордонних дослідників, виступає взаємозв'язок і взаємовплив між стратегічною однозначністю та стратегічною неоднозначністю. Так, окремі зарубіжні дослідники, зокрема L. Christensen, M. Morsing, O. Thyssen, піднімають питання однозначності у сфері стратегічних комунікацій. Компанії, на переконання науковців, часто навмисно нечітко говорять про свої цілі сталого розвитку, щоб уникнути критичного аналізу [7, с. 9].

Замкнутість стратегічної неоднозначності, як зазначає O. Hoffjann, є насамперед результатом перебільшення переваг стратегічної неоднозначності в підходах, орієнтованих на неоднозначність. Чи є стратегічна

комунікація «кращою», чим вона неоднозначна? Однак компанії, які завжди уникають однозначних відповідей, ймовірно, швидко опиняться підданими громадській критиці, тому необхідно ситуаційне використання стратегічної неоднозначності та стратегічної ясності [8, с. 285].

Другою ознакою стратегічних комунікацій, що продиктована науково-технічним прогресом та перебудовою людського мислення в умовах постмодерну, виступає все більша візуалізація стратегічних комунікацій. Як стверджує К. Веcker, нові інформаційні технології впливають на медіакультуру та спосіб використання зображень [9, с. 149]. Проведене у 2015 році дослідження компетенцій управління комунікаціями для європейських практиків вказує на те, що компетентність практикуючого спеціаліста в сучасних умовах охоплює знання про нові технології, вплив веб-інструментів на організаційну комунікацію, медіасистеми та міжкультурні аспекти комунікаційних повідомлень [10, с. 39]. Водночас К. Goransson та А. Fagerholm акцентують увагу на доступності безлічі візуальних каналів, наприклад YouTube, Instagram і Snapchat [11, с. 47].

Третя ознака сучасних стратегічних комунікацій зводиться до відповідної системи морально-етичних цінностей, що є, як ми вважаємо, невід'ємною частиною кризової комунікації в частині забезпечення надійності, правдивості, справедливості, підзвітності та прозорості. М. Palenchar та R. Heath визначають етику як науку про різні ступені чесності, справедливості та моралі [12, с. 133].

Так, D. Holtzhausen та A. Zerfass звертають увагу на те, що стратегічні комунікації, яким не вистачає критичності, оформляють її як етичне зобов'язання принести користь організації, мінімізувати шкоду репутації та поважати організаційні цінності та переваги. Ця вузька організаційно-центрична точка зору наголошує на пріоритеті мети організації – виконати свою місію [13, с. 3]. Ця раніше згадана сіра зона, на переконання африканських науковців А. Nhedzi та С. Azionua, проявляється як прірва між заявленими цінностями та заявами про цілі, які не виконуються, коли вони загрожують виживанню бренду. Іншими словами такі організації практику-

ють вимивання цілей і цінностей, що зрештою призводить до етичних провалів [14, с. 69]. Постає питання формування етичного «морального компасу» в літературі та практиці стратегічних комунікацій [15, с. 28].

На основі виокремлених нами ознак стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури постають напрямки вдосконалення такої діяльності, які визначають підвалини розбудови стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури.

Так, до першого такого напрямку вдосконалення можна віднести перегляд засад діяльності прокуратури, визначених ст. 3 Закону України «Про прокуратуру», до кола яких п. 9 цієї статті віднесено засаду прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання [16]. З урахуванням принципової важливості закріплення на законодавчому рівні сутності стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури пропонуємо до тексту п. 9 ст. 3 Закону України «Про прокуратуру» віднести також «належне висвітлення цілей та результатів діяльності прокуратури серед населення».

До другого напрямку вдосконалення діяльності прокуратури в контексті окресленої проблематики слід віднести переосмислення положень відповідних стратегій та інших програмних документів. Не випадково раніше згадані нами науковці L. Pereira, T. Duroa, J. Santos зазначають, що у глобальному, складному та динамічному середовищі впровадження стратегії має фундаментальне значення для однієї компанії, щоб отримати конкурентну перевагу над іншими та бути лідером у своїй галузі [2].

Так, у вступній частині Стратегії розвитку прокуратури на 2021–2023 роки (далі – Стратегії) до числа завдань Стратегії віднесено впровадження сучасної системи управління людським капіталом, запровадження системи електронного кримінального провадження та інші актуальні інформаційні технології [17]. Водночас ми глибоко переконані, що в ході розробки нової Стратегії це завдання необхідно розширити, зокрема за рахунок

розвитку не лише інформаційних, а й інформаційно-комунікаційних технологій.

У п. 1.3.3. Стратегії до цінностей прокуратури віднесено відкритість та прозорість, що зводиться до того, що прокурори в межах компетенції відкрито і відповідно до затверджених стандартів комунікують із громадянами та суспільством як безпосередньо, так і через засоби масової інформації [17]. Постає питання, які нормативно-правові акти становлять окреслені стандарти комунікації, адже той самий Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів визначає лише основні принципи, моральні норми та правила прокурорської етики, якими повинні керуватися прокурори при виконанні своїх службових обов'язків та поза службою [18], оминаючи питання стратегічних комунікацій, тим більше в умовах воєнного стану. Така ситуація окреслює необхідність розробки окремої комплексної Комунікаційної стратегії прокуратури, яка б визначала сутність комунікаційної компетентності прокурора, у тому числі в умовах воєнного стану, а також заклала б підвалини медійної, креативної стратегії діяльності прокуратури.

Водночас Стратегія також окреслює і окремі компетенції, розвиток яких є першочерговим у ході розбудови прокуратури на 2021–2023 роки. Так, сутність компетенції з підвищення рівнів відкритості та довіри громадськості до прокуратури розкривається у п. 2.4.3, під якою розуміється підтримання сталої комунікації з неурядовими, науковими та міжнародними організаціями й експертами, а також міжнародними партнерами щодо актуальних проблем із дотримання прав людини та шляхів їх розв'язання [17]. Акцентуємо увагу на необхідності стратегічного бачення побудови не лише сталої, але й ефективної комунікації, такої, що здійснюється задля підтримання національної безпеки в умовах воєнного стану.

Висновки

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що стратегічні комунікації в сучасному інформаційно-цифровому середовищі, у якому наразі переважно відбувається обмін інформацією, виступають основою ефективного функціонування будь-якої організації.

На основі аналізу праць зарубіжних науковців виділено елементи стратегічних комунікацій, які ведуть до досягнення ефективної комунікації, зокрема модель спілкування, а саме напрямок спілкування, канал спілкування, зміст спілкування та стиль спілкування. До інших аспектів, які є базовими в ході аналізу стратегічних комунікацій, дослідники включають лідерство, міжособистісні стосунки, планування, реалізацію та оцінку спілкування

З'ясовано, що базові підходи до розуміння стратегічних комунікацій закладені в Заключному звіті робочої групи Ради оборонних наук Міністерства оборони США зі стратегічних комунікацій від 2004 року та Спільній рамковій програмі Європейському Союзу щодо протидії гібридним загрозам від 2016 року.

Зауважено, що вітчизняний досвід функціонування державних інституцій в умовах російсько-української війни свідчить про глибинну перебудову елементів стратегічних комунікацій відповідно до нових безпекових викликів, а також провідну роль контролю над інформаційними процесами в умовах інформаційно-психологічної війни.

Водночас наголошено на тому, що у сфері діяльності прокуратури в Україні в частині стратегічних комунікацій мають враховуватися інноваційні аспекти світового комунікативного простору, розвиток якого в сучасних реаліях багато в чому заснований на цифровізації, розвитку штучного інтелекту, а також світоглядних аспектах постмодерного суспільства.

Обґрунтовано, що глибинна сутність будь-якої діяльності, у тому числі і стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури, розкривається у сукупності її ознак, зокрема тих із них, що є специфічними, породженими новітнім баченням та еволюційною перебудовою суспільних відносин. Першою ознакою, яка висвітлюється в працях закордонних дослідників, виступає взаємозв'язок і взаємовплив між стратегічною однозначністю та стратегічною неоднозначністю. Другою ознакою стратегічних комунікацій, що продиктована науково-технічним прогресом та перебудовою людського мислення в умовах постмодерну, виступає все більша візуалі-

зація стратегічних комунікацій. Третя ознака сучасних стратегічних комунікацій зводиться до відповідної системи морально-етичних цінностей, що є невід'ємною частиною кризової комунікації в частині забезпечення надійності, правдивості, справедливості, підзвітності та прозорості.

На основі виокремлених нами ознак стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури наведено напрямки вдосконалення такої діяльності, які визначають підвалини розбудови стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури. До першого такого напрямку вдосконалення можна віднести перегляд засад діяльності прокуратури, визначених ст. 3 Закону України «Про прокуратуру». З урахуванням принципової важливості закріплення на законодавчому рівні сутності стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури пропонуємо до тексту п. 9 ст. 3 Закону України «Про прокуратуру» віднести також «належне висвітлення цілей та результатів діяльності прокуратури серед населення». До другого напрямку вдосконалення діяльності прокуратури в контексті окресленої проблематики слід віднести переосмислення положень відповідних стратегій та інших програмних документів. Водночас ми переконані, що в ході розробки нової Стратегії необхідно враховувати розвиток не лише інформаційних, а й інформаційно-комунікаційних технологій. Окреслено необхідність розробки окремої комплексної Комунікаційної стратегії прокуратури, яка б визначала сутність комунікаційної компетентності прокурора, у тому числі в умовах воєнного стану, а також заклала б підвалини медійної, креативної стратегії діяльності прокуратури України.

Акцентовано увагу на необхідності стратегічного бачення побудови не лише сталої, але й ефективної комунікації, такої, що здійснюється задля підтримання національної безпеки в умовах воєнного стану, а також проведення подальших міждисциплінарних досліджень широкого кола аспектів розвитку стратегічних комунікацій у діяльності прокуратури, зокрема потенціалу можливостей застосування елементів штучного інтелекту в цій сфері, а також міжнародного виміру стратегічних комунікацій.

Література

1. Nosach A., Ostapenko I. O., Zhukova Y. O. Public administration of strategic communications: rethinking the issue in the context of the armed conflict. *Lex humana*. 2022. № 14 (2). Pp. 412–426.
2. Pereira L., Durao T., Santos J. Strategic Communication and Barriers to Strategy Implementation. *25th International Conference on Engineering, Technology and Innovation*. France, 17–19 June, 2019. URL: <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000494768100118> (дата звернення: 02.11.2022).
3. Mahbob M., Ali N., Sulaiman W., Mahmud W. Strategic Communication and Its Role to Create an Effective Communication in Organization. *Jurnal Komunikasi-Malaysian Journal Of Communication*. 2019. № 35 (2). Pp. 49–67.
4. Rowland L., Tatham S. Strategic Communication & Influence Operations: Do We Really Get It? Defence Academy of the United Kingdom, 2010. URL: https://www.files.ethz.ch/isn/119385/2010_08.pdf (дата звернення: 02.11.2022).
5. Joint Framework on countering hybrid threats a European Union response, 2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52016JJC0018> (дата звернення: 03.11.2022).
6. Зелений В.І. Позитивний імідж правоохоронних органів та його формування в сучасних умовах. *Військова освіта*. 2016. № 1 (33). С. 104–111.
7. Christensen L., Morsing M., Thyssen O. The polyphony of values and the value of polyphony. *ESSACHESS-Journal for Communication Studies*. 2015. № 8 (1). Pp. 9–25.
8. Hoffjann O. Between strategic clarity and strategic ambiguity – oscillating strategic communication. *Corporate Communications*. 2022. № 27 (2). Pp. 284–303.
9. Becker K. Where is Visual Culture in Contemporary Theories of Media and Communication. *Nordicom Review*. 2004. № 25 (1-2). Pp. 149–158.
10. Tench R., Moreno A. Mapping Communication management competencies for European practitioners. *Journal of Communication Management*. 2015. № 19 (1). Pp. 39–61.

11. Goransson K., Fagerholm A. Towards visual strategic communications An innovative interdisciplinary perspective on visual dimensions within the strategic communications field. *Journal of Communication Management*. 2018. № 22 (1). Pp. 46–66.

12. Palenchar M., Heath R. Responsible advocacy through strategic risk communication. *Ethics in Public Relations: Responsible Advocacy*. 2006. CA. Pp. 133–153.

13. Holtzhausen D., Zerfass A. Strategic communication: opportunities and challenges of the research area. *The Routledge Handbook of Strategic Communication*. 2015. Pp. 3–17.

14. Nhedzi A., Azionya C. The limited role of African strategic communication practitioners in ethical communication practices. *Corporate Communications*. 2022. № 28 (7). Pp. 68–83.

15. Nhedzi A., Gombarume C. A ‘moral compass’ of the organisation during a crisis: exploring the ethics roles of strategic communication practice. *African Journal of Business Ethics*. 2021. № 15 (1). Pp. 28–48.

16. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення: 04.11.2022).

17. Про затвердження Стратегії розвитку прокуратури на 2021–2023 роки: Наказ Офісу Генерального прокурора від 16.10.2020 № 489. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0489905-20#Text> (дата звернення: 04.11.2022).

STRATEGIC COMMUNICATIONS IN THE ACTIVITIES OF THE PROSECUTOR'S OFFICE: CURRENT FEATURES AND DIRECTIONS FOR IMPROVEMENT

The article emphasizes the fact that strategic communications in the modern information and digital environment, in which information exchange is currently taking place, are the basis for the effective functioning of any organization.

It is noted that the domestic experience of the functioning of state institutions in the conditions of the Russian-Ukrainian war indicates a deep restructuring of the elements of strategic communications in accordance with new security challenges, as well as the leading role of control over information processes in the conditions of informational and psychological warfare.

At the same time, it was emphasized that in the field of activity of the prosecutor's office in Ukraine, in terms of strategic communications, innovative aspects of the global communication space should be considered, the development of which in modern realities is largely based on digitization, the development of artificial intelligence, as well as the worldview aspects of postmodern society.

It is substantiated that the deep essence of any activity, including strategic communications in the activities of the prosecutor's office, is revealed in the set of its signs, in particular those of them that are specific, generated by the latest vision and evolutionary restructuring of social relations. The first feature highlighted in the works of foreign researchers is the relationship and mutual influence between strategic ambiguity and strategic ambiguity. The second feature of strategic communications, which is dictated by scientific and technical progress and the restructuring of human thinking in postmodern conditions, is the increasing visualization of strategic communications. The third feature of modern strategic communications comes down to the appropriate system of moral and ethical values, which is an integral part of crisis communication in terms of ensuring reliability, truthfulness, fairness, accountability and transparency.

On the basis of the signs of strategic communications in the activity of the prosecutor's office identified by us, directions for improvement of such activity are identified, which determine the foundations of the development of strategic communications in the activity of the prosecutor's office.

Attention is focused on the need for a strategic vision of building not only sustainable, but also effective communication, which is carried out to maintain national security in the conditions of martial law, as well as conducting further interdisciplinary research on a wide range of aspects of the development of strategic communications in the activities of the prosecutor's office, in particular, the potential for the application of elements artificial intelligence in this field, as well as the international dimension of strategic communications.

Key words: prosecutor's office, national security, strategic communications, public administration, civil society, martial law, artificial intelligence.